

Вивіз Лейба горщик масла
В місто продавати
Та й пішов собі на ринок
Купця відпитати.

А чоловік коло воза
Чекає, чекає.
Далі випив півкватирки,
Масло добуває...

Добув масла, достав хліба,
Засів та й балує.
Де побачить християнина —
Просить та й годує.

З'їли масло добрі люди,
Що тоді робити?..
Б'є він горщик коло воза,
А сам іде пити.

Підпив собі, як годиться,
Назад повертає.
Коли гляне — коло воза
Лейба умліває.

Умліває, ломить руки
І плечима ниже,
А собачка невеличка
Черепочки лиже.

«Лихо мамі твому, гицлю!
Де ся масло діло?»

«Лихо мамі!.. Таже бачиш,
Що песеня з'їло!»

«Брешеш, гицлю, десять фунтів
Було в масла мого.
Гицлю ти!.. Й само собачку
Не заважить того!»

І пійняв жид ту собачку,
На ваги чіпляє,
А собачка десять фунтів
Ледве дотягає.

«Видиш, гицлю? То собачка!
Де ж ся масло діло?»
«Де ж ся масло його діло?
Таж песеня з'їло!»

«Ну нехай собачку — масло!..
Де ж собачку буде?..»
«Де ж собачка — таже онде!
Видять добрі люди!»

«Ну нехай воно собачку!
Де ж ся масло діло?»
«Все де масло та де масло!
Таж песеня з'їло!..»

«Що з тобою говорити?
Лихо мамі твому!
Сідай уже, сідай, гицлю,
Та вези додому!..»